

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาคนอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศ "บุคคลซึ่งได้รับการปรับปรุง เสริมสร้างด้วยการศึกษา จะกลายเป็นประชากรซึ่งมีพลังงานด้าน เศรษฐกิจและช่วยพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น"¹ ดังนั้นการศึกษาจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ "ความก้าวหน้าของชาติขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าของประชาชน"² ชาติจะไม่สามารถพัฒนาไปได้มากนักไม่ว่าจะเป็นทางวัตถุ ทางเศรษฐกิจ ทางการเมืองหรือทางวัฒนธรรม ถ้าการศึกษาไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาจิตใจ และความสามารถของคนเสียก่อนด้วยเหตุนี้ "การจัดการศึกษาที่พึงประสงค์จึงต้องเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันตลอดชีวิตเพื่อมุ่งเสริมสร้างคุณภาพของพลเมืองให้มีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิต และทำประโยชน์แก่สังคม"³ อันเป็นการพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพตามความต้องการของประเทศ

¹ บัญญัติ กุศลสถาพร, "ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา," ประมวลบทความการวางแผนการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2520) หน้า 244.

² Harbison, Frederick, "Education for Development," Scientific American 209 (September 1963) : 3.

³ กรมสามัญศึกษา, "การจัดการศึกษาในปัจจุบัน" พิมพ์ที่ระลึกในงานกุศลพระราชทาน ของกรมสามัญศึกษา 12 พฤศจิกายน 2520 หน้า 32.

หลักประกันที่สำคัญอย่างหนึ่งของกำลังคน ได้แก่ สุขภาพอนามัย "ประเทศจะมั่นคงมีการพัฒนา สามารถทำผลผลิตได้อย่างเต็มที่ ก็ต่อเมื่อพลเมืองมีสุขภาพอนามัยแข็งแรงสมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ"¹ การที่เยาวชนและประชาชนจะมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงได้นั้น ทางหนึ่งซึ่งได้จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา ทั้งนี้เพราะ "การพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่างเป็นเครื่องประกอบ การพลศึกษาส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เติบโต แข็งแรง ว่องไว ส่งเสริมอบรมจิตใจ ให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย หนักแน่น อุตุน ภู่วุฒุนะ มีจิตใจสูง สร้างสรรค์สามัคคี"²

การพลศึกษาในเมืองไทยนั้นสันนิษฐานว่ามีมานานแล้ว และเชื่อว่ามีคู่กันกับความเป็น มาของประเทศชาติ ซึ่งจะเห็นได้จาก "การกีฬาและการเล่นบางอย่างที่ได้ตกทอดมาจนทุกวันนี้ เช่น มวยไทย ตะกร้อ กระบี่กระบอง วิ่งเปี้ยว วิ่งยลัด สะบ้า เป็นต้น แต่ไม่มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานเพราะในสมัยนั้นยังไม่มีการสอนทางทฤษฎี"³ จนกระทั่ง "ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงเห็นคุณประโยชน์ของการพลศึกษา และการกีฬาที่มีต่อการปกครองบ้านเมือง จึงได้ทรงเริ่มให้มีการแข่งขันกีฬานักเรียนขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2440 ให้มีการแข่งขันกีฬาทั้งนักเรียน ครูและประชาชนด้วย

¹ วิสิฐ เชมระภาคพันธ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพาณิชย์การ ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

² กอง วิสุทธารมณ, "การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ," เอกสารคำบรรยาย ณ. หอประชุมกรมการศาสนา, 28 มกราคม 2513-(อค์สำเนา) : 1.

³ รอง ศยามานนท์, "ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ" พิมพ์ที่ระลึกในงานฉลองครบรอบ 60 ปี ของกระทรวงศึกษาธิการ, 1 เมษายน 2495 หน้า 34.

นับเป็นการเริ่มศตวรรษแห่งการกีฬา ต่อมา ในปี พ.ศ. 2441 กระทรวงธรรมการได้มีการประกาศใช้โครงการศึกษาดับแรกของประเทศขึ้น และมีการบรรจุวิชาฝึกหัดร่างกายไว้ในหลักสูตร¹ นับแต่นั้นมาการพลศึกษาก็ได้มีอยู่ในหลักสูตรโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และ "ในปี พ.ศ. 2444 ได้จัดให้มีการเล่นกีฬาขึ้นเพื่อชลัดเกล้าสันดานให้เกิดคุณความดี 4 ประการ คือ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามัคคี กล้าหาญ และซันติ"²

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2456 กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งสถาบันฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นมาเป็นครั้งแรก เรียกว่า "ห้องพลศึกษากลาง" โดยมุ่งส่งเสริมกีฬาทุกชนิดตลอดจนผลิตครูออกไปสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนด้วย และในปี พ.ศ. 2470 ได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการจัดการกีฬาประจำปีของกระทรวงศึกษาธิการ" มีหน้าที่เป็นผู้จัดกีฬาต่าง ๆ ของบรรดาครู และนักเรียน เมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้แผนการศึกษาของชาติฉบับแรก เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2475 นั้น วิชาพลศึกษาจึงได้เป็นองค์หนึ่งของแผนการศึกษาชาติ³

ในปี พ.ศ. 2476 กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้น เพื่อให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอบรมครูที่จะไปสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ จุดประสงค์ของการตั้งกรมพลศึกษานั้น ได้ปรากฏอยู่ในคำแถลงของรัฐบาลต่อสภาผู้แทนราษฎรในคราวเสนอพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. 2476 ดังนี้ "มาตรา 12 การที่รัฐบาลตั้งกรมพลศึกษาขึ้น

¹ไพฑูริย์ จัยสิน, การพลศึกษา (กาฬสินธุ์ : โรงพิมพ์รุ่งไค้, 2518), หน้า 7.

²องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, วารสารกีฬา (กรุงเทพมหานคร : มกราคม 2515), หน้า 12.

³พิพิธพร แก้วมุกดา, "ประวัติการฝึกหัดครูพลศึกษาในประเทศไทย," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 1 (มกราคม 2508) : 47.

ก็เพราะต้องการให้นักเรียนและลูกเสือมีจิตใจเป็นนักกีฬา เพราะประเทศต่าง ๆ เขามีความประสงค์เช่นนั้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศของเราควรจะทำเป็นตามด้วย ทั้งนี้เพื่อให้พลเมืองของเรามีความแข็งแรง"¹

ต่อมา ในระหว่างปี พ.ศ. 2477, 2481, และ 2485 ได้มีการปรับปรุงแบ่งส่วนราชการกรมพลศึกษารวม 3 ครั้ง ครั้งหลังสุดได้แบ่งออกเป็น 7 กอง คือ สำนักงานเลขาธิการกรม กองกายบริหาร กองสุขาภิบาลโรงเรียน กองการลูกเสือ กองอนุสภากาชาด กองกรีฑาสถานแห่งชาติ และกองกีฬา โดยเฉพาะกองกีฬานี้มีหน้าที่หลักคือ จัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และกีฬาระหว่างประชาชนทั่วไป ซึ่งกรมพลศึกษาได้กำหนดนโยบายไว้ว่า บุคคลที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ถึงแม้จะได้รับการศึกษา และพุทธิศึกษาเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ถ้าวางกายไม่แข็งแรง ใจคอไม่หนักแน่น ซากการอนามัย และเป็นคนขี้โรคแล้วก็ไม่สามารถจะทำหน้าที่ของคนให้ได้ผลเต็มที่ การพลศึกษาเท่านั้นที่มีบทบาทในการพัฒนาและเสริมสร้าง²

การกำหนดโครงสร้างการจัดการศึกษาของชาติ วิชาพลศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติทุกครั้ง นับตั้งแต่แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา แม้จะมีการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้งก็ตาม สำหรับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2520 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ควรว่า

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2507), หน้า 593-594.

² กรมพลศึกษา, "การแข่งขันกีฬาโรงเรียน ข่าวสารกรมพลศึกษา 5 (กรกฎาคม 2516) : 3-4.

1. ให้ความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น
มีระเบียบวินัย มีความเคารพ และปฏิบัติตามกฎหมาย
ศาสนา และหลักธรรม

...

6. ใ้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพที่ดี และอนามัยสมบูรณ์ทั้งทาง
ร่างกาย และจิตใจ¹

และในหมวด 6 ข้อ 51 ของแผนการศึกษาชาติฉบับเดียวกันนี้ ก็ได้ระบุไว้ว่า "รัฐ
พึงจัดการพลศึกษาในทางระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วยเพื่อ เสริมสร้าง
และก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน"²

ในปัจจุบันนี้การพลศึกษาและการกีฬาได้เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพราะการ
พัฒนาการศึกษาที่รัฐบาลได้ส่งเสริมการพลศึกษาในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนได้มีความ
รู้ทางการกีฬา และมีสถานที่ที่จะเล่นกีฬาได้อย่างเพียงพอ ส่วนในด้านความต้องการของสังคม
ได้เน้นถึงการส่งเสริมให้คนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็น
สื่อเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนส่งเสริมสติปัญญา และความมั่นคง
ทางอารมณ์ ดังนั้น "การพลศึกษาและการกีฬาในโรงเรียนจึงเป็นของจำเป็นที่โรงเรียนต้อง
จัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างเท่าเทียมกับการเรียนการสอนของวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยา-
ศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพราะสิ่งที่เราทั้งหลายได้เรียนรู้นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำรง

¹ จิตรรา ทองเกิด, "พลศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษา 2521," วารสารสุขศึกษา
พลศึกษา และสันทนาการ 4 (ตุลาคม 2521) : 52.

² กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพ -
มหานคร : กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2520), หน้า 15.

ชีวิตของเขา¹

วรัทที เพียรชอบ ไถ่กล่าวไว้ว่า

วิชาพลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเกี่ยวกับการศึกษาอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างกับวิชาอื่นที่มุ่งเน้นวิธีการและสิ่งที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ²

บุคควอลเตอร์ (Bookwalter) กล่าวว่า พลศึกษาคือการพัฒนาการที่ได้ผลที่สุดทางด้านบุรณการ และการปรับปรุงตัวทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยจัดให้มีการสอนและการเข้าร่วมในกิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ และยิมนาสติก ที่ได้เลือกสรรแล้ว โดยให้สอดคล้องตามความต้องการของสังคม³

บุคเคอร์ (Bucher) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาอื่น ๆ คือ เป็นวิชาหนึ่งที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยมีกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกสรรแล้ว เป็นอย่างดี เป็นสื่อในการเรียนรู้มากขึ้น⁴

¹ บุญสม มาร์ติน, "สาส์นจากอธิบดีกรมพลศึกษา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 1-4 (มกราคม-ตุลาคม 2520) : 1.

² วรัทที เพียรชอบ, "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 11 (มิถุนายน 2512) : 10.

³ Bookwalter, Karl W., Physical Education in Secondary Schools, (Washington D.C. : Library of Education Series, 1964), p. 39.

⁴ Bucher, Charles A., Foundations of Physical Education, (St. Louis : The C.V. Mosby Company, 1960), p. 34.

ในสังคมประชาธิปไตยนั้น ต้องการให้ประชาชนเป็นผู้มีน้ำใจ รักสงบ มีระเบียบวินัย แข็งแรง สุขภาพดี รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้พลศึกษาจะช่วยสร้าง ให้เป็นอันดับแรก ส่วนอื่น ๆ นั้นถ้าครูมีโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนวางแผนการเล่น ค้นคว้าวิธีใน การเล่นและเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยตนเอง สิ่งดังกล่าวก็จะเกิดขึ้นได้ ¹

การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นการ ศึกษาย่างหนึ่งที่มีมุ่งอบรมส่งเสริมให้ นักเรียนมีสุขภาพดี มีร่างกายแข็งแรงเจริญเติบโต และมีพละนามัยสมบูรณ์ นอกจากนั้นแล้ว การพลศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเล่นกีฬา ยังมีส่วนช่วยขจัดเกลียด อบรมมนนิสัยใจคอนักเรียน และผู้ที่เล่นกีฬาให้เป็นผู้มีจิตใจสูง รู้จักยับยั้งชั่งใจ มีสติสัมปชัญญะ มีหิริโอตตัปปะ เป็นผู้มีใจคอ กว้างขวาง มีความประพฤติเรียบร้อย มีมารยาทอันดีงาม มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย และ เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา กรมพลศึกษาตระหนักถึงคุณค่า และประโยชน์ของการเล่นกีฬาเป็น อย่างดี และมีนโยบายส่งเสริมให้นักเรียนและเยาวชนของชาติ ผู้ซึ่งจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตได้ เล่นกีฬากันอย่างทั่วถึง จึงได้ให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนขึ้นเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกันกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามนโยบายของรัฐบาล ²

การเล่นกีฬาในระดับโรงเรียน ครูควรชี้แจงให้นักเรียนมีความเข้าใจว่าการ เล่น กีฬาและการฝึกซ้อมกีฬานั้นผู้เล่น ผู้ฝึกซ้อมหรือผู้แข่งขันจะได้รับประโยชน์จากการกีฬาอย่างมาก มายในการที่จะช่วยให้มีการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม คือ จะทำ ให้มีความสุขสนุกสนาน ทำให้มีสุขภาพสมบูรณ์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ช่วยฝึกหัดให้เป็นผู้มีน้ำใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Baley, James A., Physical Education and Physical Edu- cator, (Boston : Allyn and Bacon Inc., 1970), p. 355.

² กรมพลศึกษา, การแข่งขันกีฬาโรงเรียนและระเบียบการแข่งขัน (กรุงเทพฯ- นคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513). หน้า 2.

เป็นนักกีฬา มีความรัก ความสามัคคีกลมเกลียวกัน รักในความยุติธรรม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งคุณธรรมเหล่านี้ถือว่ามีค่าจำเป็นและสำคัญต่อการมีชีวิตอยู่ในสังคมเป็นอย่างยิ่ง¹

การเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬากับโรงเรียนต่าง ๆ ภายใต้การดำเนินการ ของกรมพลศึกษา ชั้นนี้นับว่าเป็นชั้นสำคัญของการพลศึกษาในโรงเรียนที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ เพราะการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นการจัดประสบการณ์ทรงให้แก่นักเรียนได้เรียนรู้และแสดงออกตามความสามารถ ซึ่งจะมีผลทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการทางกาย ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมทางการกีฬาอันจะเป็นประโยชน์แก่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทยในอนาคต ดังนั้นการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจึงมีความสำคัญยิ่ง แต่การจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียนด้วยการแข่งขันกีฬาจะดีหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น โรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลศึกษานามัย อาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬา เจ้าหน้าที่พลศึกษา นักเรียน สถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น แต่ละองค์ประกอบเหล่านี้มีส่วนที่จะก่อให้เกิดปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนขึ้นได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะทำการศึกษาดังปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อช่วยให้ผู้ที่ทำหน้าที่โดยตรง หรือเกี่ยวข้องได้นำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการจัด และดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนให้ก้าวหน้า และได้รับผลดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยกันพัฒนาเยาวชนให้มีประสิทธิภาพตามความต้องการของประเทศต่อไป

¹ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "การเล่นกีฬาเพื่ออุดมคติของการกีฬา," เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ สุขศึกษา พลศึกษา และสันติภาพการแห่งชาติ ครั้งที่ 2 ณ. ห้องประชุม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 26-27 ตุลาคม 2521. หน้า 73.

แนวเหตุผลและทฤษฎีที่สำคัญ

การแข่งขันกีฬาสำหรับนักเรียนเป็นกิจกรรมทางพลศึกษา ที่เป็นสื่ออันสำคัญยิ่งในการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพที่ดี มีอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีระเบียบวินัย มีความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา และมีคุณธรรมอันเป็นปัจจัยในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเหมาะสม การจัดประสบการณ์ตรงโดยการแข่งขันกีฬาเป็นวิธีการนำเอาสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วจากชั้นเรียนไปทดลองปฏิบัติจริงในสนามแข่งขัน ซึ่งเป็นการสนองความต้องการทางการเคลื่อนไหว และการแสดงออกตามธรรมชาติของนักเรียน แต่การจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนได้แสดงออกตามครรลองของการแข่งขันกีฬา จะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น โรงเรียนที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย อาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬา เจ้าหน้าที่พลศึกษา นักเรียน สถานที่อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งแต่ละองค์ประกอบเหล่านี้อาจมีส่วนที่จะก่อให้เกิดปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการจะศึกษาสำรวจถึงปัญหาจากสาเหตุดังกล่าว เพื่อที่จะได้ทราบว่าปัญหาอะไรเป็นปัญหาสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ให้การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วนกลางสัมฤทธิ์ผล และมีประสิทธิภาพที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ในส่วนกลางของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย และเจ้าหน้าที่พลศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬา ในส่วนกลางในค่านิยมบุคลากร สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณและสวัสดิภาพของนักเรียนที่เป็นอยู่ในขณะนี้
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ในส่วนกลางของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย และเจ้าหน้าที่พลศึกษา เพื่อหาทางแก้ไขต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ในส่วนกลาง ของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เท่านั้น โดยใช้ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม คือ

1. ผู้บริหารโรงเรียน ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ที่กรมพลศึกษาจัดขึ้น
2. อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย ของโรงเรียนที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ที่กรมพลศึกษาจัดขึ้น
3. เจ้าหน้าที่พลศึกษา ของกองกีฬา กรมพลศึกษา

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แจกแบบสอบถามให้แก่ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย และเจ้าหน้าที่พลศึกษา ในปลายภาคเรียนที่ 2 ซึ่งเป็นระยะที่มีได้มีการแข่งขันกีฬา และเป็นเวลานานพอสมควรทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามอาจลืมปัญหาที่ได้ประสบในขณะมีการจัดและดำเนินการแข่งขัน ข้อมูลที่ได้ อาจไม่สมบูรณ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพการณ์ที่แท้จริง เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของส่วนกลางในปัจจุบัน
2. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย อาจารย์พลศึกษา ที่จะนำเอาผลการวิจัยไปเป็นแนวทาง และข้อคิดในการปรับปรุงสนับสนุนในด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาของโรงเรียนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น
3. เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน จะได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ลักษณะงาน วิธีการ ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจะประสบ

4. เป็นประโยชน์ต่อกรมพลศึกษาที่จะใช้เป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุง และส่งเสริมให้การจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วนกลางไปด้วยความเรียบร้อย สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ของการกีฬาโดยแท้จริง

คำจำกัดความ

การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	หมายถึง การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วนกลาง เฉพาะกรุงเทพมหานคร ซึ่งกรมพลศึกษาได้จัดให้มีการแข่งขันเป็นประจำทุกปี
ผู้บริหารโรงเรียน	หมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ อาจารย์ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ผู้ช่วยครูใหญ่ ซึ่งทำหน้าที่บริหารโรงเรียนที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโรงเรียนประจำปี ของกรมพลศึกษา
หัวหน้าหมวดพลานามัย	หมายถึง อาจารย์ ครู ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าหมวดพลานามัยของโรงเรียนที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโรงเรียนประจำปี ของกรมพลศึกษา
เจ้าหน้าที่พลศึกษา	หมายถึง เจ้าหน้าที่พลศึกษา สังกัดกองกีฬากรมพลศึกษา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาโรงเรียนประจำปี ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
โรงเรียน	หมายถึง โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโรงเรียนประจำปี ของกรมพลศึกษา